

Mál nr. 2/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys við hurð verslunar 27. desember 2016.****Gögn.**

Málskot, móttækið 2. janúar 2019, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 16. janúar 2019, ásamt tölvupósti V dags. 3. janúar 2018.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 25. janúar 2019.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni þegar hann var að ganga um hurð í verslun X, sem er dótturfyrirtæki þáverandi vinnuveitanda M. Þegar hann hafi opnað hurðina hafi hún fokið upp og þegar M hafi ætlað að grípa í hún hurðarinnar til að varna því að hún ylli skemmdum hafi hurðin rykkst þannig að hann hlaut líkamstjón.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sínu þar sem hann telur að það megi rekja til vanbúnaðar á hurðarpumpu, hún hafi ekki haldið nægilega vel og ekki verið í viðunandi ástandi. Einnig hafi M verið í starfi hjá móðurfyrirtæki X og þess vegna átt erindi í húsakynni X. Hvorki X né vinnuveitandi hans hafi sinnt þeirri skyldu sinni að tilkynna líkamstjón hans til Vinnueftirlitsins og þannig hafi það ekki verið rannsakað strax hvort hurðarpumpun hafi verið í lagi í greint sinn. M vísar einnig til samskipta sinna við vinnuveitendur sína um öryggismál, þ.á.m. tillögu sem hann hafi gert um breytingar á hurð og yfirlýsingu fyrrum samstarfsmanns hans og vitnis að slysin um að það hefði verið eins og það hefði ekki verið neitt hald í hurðarpumpunni og að M hafi komið á framfæri athugasemdum um öryggismál fyrirtækisins.

V telur ekki sýnt að vanbúnaður hafi verið á umræddri hurðarpumpu og vísar einnig til upplýsinga frá X um að fyrirtækið hafi gefið þær upplýsingar að engar slíkar athugasemdir hafi verið gerðar, auk þess sem engin skylda hafi hvílt á X að setja hurðarpumpu á umrædda hurð. Einnig mótmælir V að það eigi að hafa réttaráhrif fyrir X að slys M hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins, en M hafi ekki verið starfsmaður X á slysdegi.

Álit.

Í gögnum málsins eru rafræn samskipti M við samstarfsmann um áhuga hans á því að koma að öryggismálum hjá sínum vinnuveitanda Y áður en hann hlaut líkamstjón hinn 27. desember 2016 og að hann hafi lagt til breytingar á hurð í eitt skipti. Einnig kemur fram í yfirlýsingu samstarfsmanns hans að M hafi gert tilraun til að taka til hendinni í öryggismálum þess fyrirtækis og gert athugasemdir við „ástand hurðapumpa hjá fyrirtækinu en þær virka ekki sem skyldi og hafa ekki gert minn starfstíma hjá fyrirtækinu.“ Almennar reglur skaðabótaréttar gera ráð fyrir því að sá sem telur annan bera skaðabótaskyldu vegna tjóns verður að sýna fram á að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu til staðar, ber með öðrum orðum sönnunarbyrði um þau skilyrði. Þó gögn málsins geymi yfirlýsingar M sjálfs og samstarfsmanns hans hjá Y um athugasemdir vegna öryggismála eru þær athugasemdir almennar og ekki að sjá með skýrum hætti að þeim hafi verið beint að þeirri hurð sem M slasaðist síðan við. Auk þess er um tvö fyrirtæki að ræða og engar staðfestar upplýsingar um samstarf þeirra sem móður- og dótturfyrirtækja að unnt sé að álykta að öryggismál hafi verið sameiginleg. Með hliðsjón af þessu er ekki komin fram nægilega skýr sönnun þess að M hafi gert athugasemdir við umbúnað þeirrar hurðar sem hann slasaðist við, eða að ástand hennar hafi verið þannig að hún hafi verið vanbúin eða að starfsmönnum X hafi borið að bregðast við til að tryggja öryggi þeirra sem gengu um hana. Ekki liggur heldur fyrir að frekari slys hafi orðið vegna hennar. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

Ekki er fallist á greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 26. febrúar 2019.

Valgeir Pálsson lögm.	Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.
	Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.